

– Fort! skrek Lemme og halte og dro i sykkelen. Den satt helt fast.

Lemme tok et skritt, men idet han rørte seg, raslet noe inne i buskene litt lenger borte. Han tok ett skritt til, men da raslet det igjen. Lemme ropte, slo ut med armene og sprang mot lyden.

– IIIIIEEEEEEAAAAAH!

Lyden fikk hårene i nakken til å reise seg, og Lemme stivnet til. Han torde ikke bevege seg. Sanne sprang bort til broren.

– IEEEEAAA!

– Hvis det er et skogsdyr, så er det i hvert fall ikke redd oss, sa Lemme.

– Vi snur og løper alt vi kan tilbake til crossbanen. Kanskje pappa har dratt dit for å lete etter oss, sa Sanne.

De holdt hverandre i hendene og løp alt de orket, men jo fortere de sprang, jo høyere ble skrikene. Hylet forflyttet seg rundt dem, motsols. Raskere og raskere. Det hadde snart rukket rundt dem for tredje gang da Sanne skrek til i redsel. Hun hadde rukket å få et lite glimt av det som forfulgte dem.

– Han galningen, det var dette han snakket om. Djevelens unge ... tre ganger rundt!

– Ikke la den komme tre ganger rundt! Det var det han sa!

– Vi kan ikke somle her, kom igjen, sa Lemme.

– Stopp, skrek Sanne. Vi må be Fadervår!

Sanne visste ikke hva hun gjorde, men hun visste nå at den gamle mannen på lekeplassen hadde snakket sant. Hun begynte å be Fadervår og kom halvveis i bønner da hun så et lite, blekt, nakent barn forsvinne bak gravemaskinen, rett foran Lemme. Barnet hadde fullført den tredje sirkelen, og det var det siste de så før alt ble svart.

Oppgaver:

Se Elevbok 7A side 115.

Gjør oppgavene 1–3.

Forenklet med tillatelse fra Måret Anne Sara